

CURIERUL MISSIONAR

CÂT DE FRUMOASE SÎNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTE-SC CELE BUNE.

Anul XI.

CELOR CE BINEVESTE-SC PACE.

No. 8.

Predicatorul la amvon.

Sfaturi practice.

PRELEGERILE LUCRATE CU AMANUNȚIME.

În formularea prelegerilor lor, unii predicatori cercetează și cele mai mici amănunte cu atâta strictețe, încât ei dau lui Dumnezeu prea puțină ocazie de a mai conduce gândurile lor. Ei își fixează puternic fiecare punct și când îl exprimă, pare să fie stereotip. Pare că le e imposibil să se depărteze de la acest plan preconcept. Aceasta e o mare greșeală, care, dacă este exercitată neîntrerupt, face pe predicator să fie mărginit, și-l lasă fără viață spirituală și fără putere de acțiune, după cum pe vremuri colinele de la Ghilboa au rămas fără rouă și fără ploaie.

Dacă predicatorul simte, că în prelegere nu se poate îndepărta de planul său preconcept, atunci efectul predicii va fi numai cu puțin mai bun, decât dacă ar fi fost cetit. Prelegerile țapene și reci, au prea puțină putere înviorătoare a Spiritului Sfânt, și deprinderea de a ține predici de acest fel vor îngropa cu siguranță posibilitatea predicatorului de a fi folositor și plin de putere.

Dumnezeu vrea ca servii Săi, să fie cu totul dependenți de El. Ei trebuie să ia aminte la ceace zice Domnul, și să întrebe: „Care este cuvântul ce vrei să vorbești ascultătorilor mei?” Inima lor trebuie să fie deschisă astfel ca Dumnezeu să poată influența gândurile lor, și atunci vor aduce poporului adevăruri cari nemijlocit se coboară din cer. Spiritul Sfânt le va insufla gânduri, cari vor corespunde nevoilor sufletești ale celor prezenți.

RESPECTUL.

Am auzit predicatori, cari vorbeau despre viața și învățătura lui Hristos într'un mod cu totul comun, ca și când ar fi vorbit despre in-

cidente din viața cine știe cărui om mare din lume. Da, se întâmplă, ca predicatori să vorbească despre Hristos ca despre un bărbat dintre semenii lor. Când aud că acest sfânt subiect este tratat într'un asemenea mod, sunt apucată de o durere ce nu poate fi exprimată; căci știu, că bărbații aceștia deși sunt învățatori de dreptate, totuși niciodată nu au avut o părere înaltă despre Isus, și niciodată nu L-au cunoscut. Lor le lipsește acel avânt al ideilor care să le dea o clară reprezentare a caracterului Aceluia care a fost Mântuitorul lumii.

Acel care își dă bine seama de caracter și lucrarea lui Hristos, nu va fi întunecat la minte și nici nu se va înălța pe sine. Slăbiciunea și nedesăvârșirea eforturilor lor personale în comparație cu eforturile Fiului lui Dumnezeu îi vor ține umiliți și neîncredători față de propria lor putere de a face ceva, și-i va aduce ca în ceace privește puterea de care au nevoie, să se încreadă în Hristos. O privire neconținută spre Hristos și spre meritele Sale atotîndestulătoare îmulțesc credința, împuțernicesc forța capacității de înțelegere spirituală, mărește dorința de a semăna lui Hristos, și dă rugăciunii o seriozitate ce o face plină de eficacitate.

ANECDOTE NEPOTRIVITE.

Predicatorii nu trebuie să cadă în deprinderea să amestece în prelegerea lor anecdote cari nu au nici o legătură cu chestiunea, căci acestea împiedică adevărul care a fost prezentat. Povestirea de anecdote sau întâmplări cari produc râsete sau gânduri ușuratece din partea ascultătorilor, este foarte riscată. Adevărul trebuie să fie îmbrăcat în cuvinte curate și pline de demnitate, și ilustrațiile prezentate ar trebui să aibă același caracter.

CUM POATE SA FIE MENȚINUTA ATENȚIA ASCULTATORILOR.

Adesea predicatorul trebuie să vorbească în camere suprapopulate, supraîncălzite; ascultătorii devin somnoroși, mintea lor se întunecă, și ajunge să le fie cu neputință să mai ia la inimă adevărurile prezentate.

Dacă vorbitorul ar căuta mai mult să învețe pe oameni decât să le fie o predică, dacă ar căuta mai mult să le vorbească pe un ton care să-i întreție și dacă ar pune întrebări, mintea lor ar fi deșteptată, ar fi pusă la lucru și atunci ar putea să înțeleagă mai ușor cuvintele vorbite.

NUMARUL MIC AL ASCULTATORILOR.

Nu fii descurajat dacă sunt de față numai puține suflete, cari să asculte cuvântarea ta. Dacă ar fi numai unul sau doi, cine știe dacă nu tocmai aceștia sunt persoanele pe cari le mișcă Spiritul lui Dumnezeu? Domnul poate să-ți dea cuvinte potrivite tocmai pentru aceste suflete, și dacă ei se întorc la Dumnezeu, poate să devie mijlocitori prin cari să se câștige alte suflete. Fără ca să știi, lucrul tău poate să se mărească de mii de ori în efectele sale.

Nu te uita la scaunele goale, nu lăsa ca credința și curajul tău să slăbească, ci adu-ți aminte, ce a făcut Dumnezeu pentru ca să aducă lumii solia Sa. Nu uita că tu conlucrezi cu puteri cerești, cari niciodată nu dau înapoi. Vorbește cu aceeași râvnă, credință și seriozitate, ca și când ar fi de față mii de persoane, cari ascultă cuvintele tale.

Un predicator s'a dus pe o vreme ploioasă la localul lui de cult, ca să predice, și văzu că toți ascultătorii lui nu erau decât unul. Dar el nu voia să lase dezamăgit acest singur suflet, și deaceia predică cu zel și devotament. Prin predica sa acest suflet se pocăi; el deveni misionar, și prin străduințele sale, mii de suflete auziră solia mântuirii.

PREDICI SCURTE.

Solia pentru acest timp nu trebuie adusă prin cuvântări lungi și obisitoare, ci prin vorbiri scurte și mișcătoare. Predicile lungi obosesc pe vorbitor și adorm pe ascultători. Dacă vorbitorul este pătruns de însemnătatea soliei sale, trebuie cu deosebire să fie prevăzător ca nici forțele sale corporale să nu le împovăreze, și nici ascultătorilor săi să nu le aducă mai mult decât pot reține.

Să nu credeți că ascultătorii voștri au prins tot ce le-ați prezentat, dacă un lucru le-a fost spus o singură dată. Este o primejdie de a trece prea repede dela un punct la altul. Cuvântările scurte pot să fie mult mai bine reținute decât cele lungi. Vorbitorii noștri nu tre-

buie să scape din vedere, că pentru mulți, învățăturile prezentate sunt lucruri noi; deaceia trebuie ca să li se reamintească des subiectul principal al chestiunii.

CALEA CEA DREAPTA.

Mulți vorbitori pierd timpul cu introduceri lungi și cu scuze diferite. Unii întrebuințează aproape o jumătate de oră cu aceasta și când ajung să desvolte subiectul, căutând să întipărească în mintea ascultătorilor punctele adevărului, publicul este dejă obosit și nu mai poate prinde importanța lucrului în sine.

În loc ca el să se scuze, că vrea să vorbească oamenilor, predicatorul trebuie să vestească o solie dela Dumnezeu și trebuie să pună sus de tot punctele esențiale ale adevărului, așa cum sunt stâlpii telegrafului, ca nu cumva ascultătorii să le treacă cu vederea.

Adesea se pierde vremea cu explicarea amănunțită a unor puncte, cari în adevăr, sunt de mică însemnătate și cari nici nu au dovezi esențiale spre a fi luate ca certitudini. Dar, punctul principal trebuie să fie așa puternic și așa de clar accentuat, cum numai vorbirea și dovezile o poate face.

ACCENTUAREA UNUI SINGUR PUNCT.

Unii predicatori cad în obiceiul de a prezentă mereu o idee ca punct central. Până la un anumit punct, natural că e bine, ca ideile să fie centralizate într'un punct anumit, dar adesea celelalte puncte sunt neglijate. Astfel de predicatori devin prin acest sistem plictisitori, și ascultătorii se obosesc ușor; scrierile lor chiar sunt lipsite de studiu liber și ușor înțeles, iar când vorbesc, toată atenția lor este îndreptată spre un obiect pe care ei îl urmăresc fără întrerupere, adâncindu-se tot mai mult în observațiunea lui. Lor li se pare, că pe cât se coboară mai adânc în observațiunea unui obiect, cu atât primesc mai multă lumină și mai multă cunoștință, uitând că sunt numai puțini aceia, cari îi pot urmări în prelegerea lor adâncă.

Adesea, asemenea obișnuințe aduc primejdia, ca sămânța adevărului să fie așa adânc semănată, încât gîngășul fusc al seminței să nu poată străbate adâncimea spre a ajunge la suprafață. Chiar adevărurile clare, esențiale și ușor de înțeles, pot fi ascunse prin cuvinte în așa fel, încât să pară turburi și neclare.

SIMPLITATEA.

Argumentațiile sunt foarte bune și la locul lor, dar mult mai mult se poate câștiga printr'o simplă explicațiune a Cuvântului lui Dumnezeu. Hristos expunea învățătura Sa așa de simplu, încât și cei mai neștiutori îl puteau înțe-

lege și pricepe foarte ușor. În vorbirea Sa, El nu se folosea de cuvinte lungi și grele, ci El folosea o vorbire simplă, care era potrivită cu priceperea oamenilor din popor. El nu mergea mai departe, în acele puncte pe cari dori să le explice, decât până acolo unde Il puteau urmări ascultătorii Săi.

Predicatorii trebuie să expună adevărul într'un chip simplu și clar. Între ascultătorii lor sunt mulți oameni, cărora trebuie să li se lămurească mult mai mult diferiții pași ai convertirii adevărate; cei mai mulți sunt neștiutori în aceste lucruri decât se crede chiar. Între cărturari, între marii oratori, între erudiții bărbați de stat, precum și între aceia cărora li se încredințează posturi înalte, sunt multe suflete, cari întrebunțează toată puterea lor pentru alte chestiuni, neglijând astfel lucrurile de cea mai mare valoare. Dacă se întâmplă, ca astfel de oameni să viziteze adunarea, atunci predicatorul se silește din toate puterile să țină o bogată predică spirituală, dar el neglijează marele fapt de a descoperi pe Hristos Isus. El nu arată, că păcatul este călcarea legii și nu clarifică marele plan al mântuirii. Inimile ascultătorilor lor ar fi fost mișcate, dacă el s'ar fi îndreptat către Mântuitorul, care muri, ca ei să aibă parte de mântuire.

REDEȘTEPTARE.

Dacă Dumnezeu lucrează prin instrumente omenești și suflete sunt mișcate de puterea cea de sus, atunci și servii diavolului sunt gata să strige: „Fanatism“! și îndeamnă pe oameni să nu cadă în extreme. Fie ca toți să umble cu luare aminte spre a nu se ridică cu un așa strigăt, căci și dacă există monede false, acestea tot nu pot micșora valoarea celor veritabile și

adevărate. Și fiindcă sunt, sau există multe re-deșteptări false, nu urmează că toate re-deșteptările trebuie să fie privite cu dispreț și cu bănuială. Fie ca noi să nu fim disprețuitori ca Fariseii, cari în prezumțiunea lor și în înălțarea lor au zis: „Acesta primește la Sine pe păcătoși“. Luca 15, 2.

În viața lui Isus noi găsim multe, cari ne învață să nu privim cu batjocoră lucrarea Lui de câștigare de suflete. Descoperirea harului refăcător al lui Dumnezeu față de oamenii păcătoși, a făcut ca însuși îngerii să triumfeze de bucurie, în timp ce oamenii în necredința lor, adesea au numit această lucrare fanaticism.

SERVICIUL DIVIN DIN SABAT.

Predicatorul, care este rânduit să officieze serviciul divin din Sabat, trebuie să cugete îndelung, cum ar putea el servi pe ascultători cu Adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. El nu trebuie să țină tot mereu predici lungi, încât nimeni să nu aibă ocaziunea de a se mărturisi lui Isus, ci predica trebuie să fie adesea scurtă, pentru ca astfel ascultătorii să aibă ocaziunea de a aduce mulțumirile lor către Dumnezeu. Sacrificiile de mulțumire preamăresc numele lui Dumnezeu. În toate adunările sfinților stau ingeri sfinți, cari ascultă lauda lui Dumnezeu, fie în mărturie, fie în cântare sau rugăciune.

Ora de rugăciune și cea de experiențe trebuie să procure un deosebit ajutor și o deosebită încurajare. Toți trebuie să socotească ca o favoare, ca un privilegiu, faptul, că pot lua parte la așa ore. Mărturisirile trebuie să fie scurte și bogate în ajutor pentru alții. Nimic nu presează spiritul mai mult decât o rugăciune rostită 20—30 minute. — E. G. White. „Slujitorii Evangheliei“.

EDUCAREA VOINȚII.

Ținta de căpetenie în ce privește educarea copilului ar trebui să fie a face educarea voinții lui, ca astfel să fie în stare să se conducă singur, să fie stăpân pe cugetele sale, pe dorințele sale, pe pasiunile și gusturile sale. Părinții să nu uite lucrul acesta. Cu această țintă înaintea lor, părinții se găsesc nu în situația unui stăpân ci în aceea a unui pedagog. Ținta părinților nu ar trebui să fie îndepărtarea libertății de acțiune a copilului, ci dezvoltarea în el a puterii de control asupra faptelor lui.

Pentru a face aceasta este necesar în primul rând ca părinții să posedă această educație a voinții și a conducerii de sine în faptele lor. Cea mai bună metodă din lume de predare este trăirea a ceea ce voim să învățăm pe alții.

Și insuccesul cel mai mare vine din cererea lucrurilor pe cari acel care le pretinde, el însuși nu le face. Închipuiți-vă pe o mamă spunând fetiței sale pe un ton ridicat: „Nu mai strigă“. Și dacă în mod firesc fetița nu încetează, fiind sau cuprinsă de teamă sau încăpățânându-se, mama atunci începe să o sgâlțâie, îi poruncește pe un ton și mai ridicat să tacă, și apoi începe să o bată. În felul acesta purtarea mamei este direct contrarie cererii sale, și atât exemplul său cât și atmosfera pe care ea o crează sunt distrugătoare pentru ținta urmărită. În felul acesta nici copilul și nici părintele nu rezolvă problema disciplinei, și deasemenea nici unul și nici altul nu au câștigat nimic în ce privește conducerea de sine.

Educarea copilului în ce privește conducerea de sine cere din partea părinților o minte liniștită, veselă și plină de nădejde, o iubire care așteaptă ascultare din partea copilului; o judecată clară a lucrurilor cari în anumite momente sunt potrivite, o vedere limpede a țintei educației copilului, și o încredere că prin dorința copilului, tăria părintelui, și binecuvântarea lui Dumnezeu, această țintă va fi ajunsă și încet încet copilul va fi învățat a fi stăpân de sine însuș.

Apoi, fie ca părinții să dea ordinele și îndrumările lor pe un ton dulce, fără patimă sau enervare. Indepărtați contrarietățile și lucrurile cari nasc împotriviri din partea copilului; simțiți una cu el, și să fiți convinși că imediat ce vă va înțelege ce doriți el va fi bucuros să fie de partea voastră. Dacă țineți seama de aceasta, apropierea voastră de el îi va da și lui asemenea simțiminte, și iubirea va netezi calea către ascultare din plăcere. Glasul vostru atunci nu va fi întinat cu patimă; și fiecare faptă vă va asigura în cea mai mare parte succesul în ceea ce privește educarea pentru conducerea și stăpânirea de sine.

Iubirea face ca orice ordin dat să fie îmbrăcat în multă amabilitate. Spiritul aspru vorbește astfel: „Pleacă odată!“ „Nu ai auzit ce ți-am spus!“ Dar spiritul iubitor vorbește astfel: „Te rog du această carte lui mămică“.

Intr'un fel sau în altul este foarte ușor pentru părinți să uite, în purtarea lor cu copiii, cuvintele amabile, spiritul binevoitor, pe care ei îl cer dela alții. Și în adevăr se întâmplă atunci ca și copiii să uite asemenea lucruri față de alții. Atunci părinții sunt rușinați, văzând că copiii lor nu au o purtare frumoasă față de alții, deși ei „le-au spus de atâtea ori să se poarte frumos“. Da, însă cuvintele au sburată; învățătura înseamnă practicarea celor ce spui. Dar latura cea mai importantă a acestei chestiuni nu este numai că părinții se rușinează de moșicia copiilor lor dar ceea ce este mai grav este că acești copii își însușesc obiceiuri urite cari îi vor face incapabili de a reprezenta pe Hristos, de a împlini lucrarea Sa, de a face pe oameni fericiți sau de a conlucra cu ei.

Amabilitatea nu înseamnă afecțiune. Amabilitatea este metoda științifică de a dobândi conlucrarea și bunăvoința. Învățați totdeauna pe copii să spună „Te rog“, și „Mulțumesc“, celor din jurul lor, și observați deosebirea produsă.

Trebuie de notat că această conducere sau stăpânire de sine nu este cu totul o opunere dorinții; ea este în cea mai mare măsură o substituire a dorinții. Această lege a substituirii este importantă în ce privește conducerea voinții. Amândouă trebuie să meargă mână în mână

spre a săvârși schimbarea. Deaceia lucrul acesta trebuie observat în educarea copilului. În felul acesta s'ar evita multe lupte de voință, și copilul ar putea fi învățat calea firească și ușoară a schimbării dorințelor sale.

Trebuie ca printr'un lucru oarecare să fie menținut interesul copilului. Nu puteți să rezolvați problema prin poruncirea copilului să înceteze de a face un lucru nepotrivit. Dar ceea ce puteți face este a înlocui cu ceva mai de folos sau mai puțin dăunător. Schimbați curentul gândurilor lui.

Să nu cauți a te contraria cu copilul. Caută să eviți cât mai mult ciocnirile de voință. Plănuște cum să ocupi mai bine mintea și mâinile copilului în căi cât mai demne și mai folositoare, astfel ca pe cât este cu putință mai mult vieța să-i apară nu ca o serie de obstacole și dezamăgiri, ci de sigure progrese în lucrurile pe cari el dorește a le săvârși.

Această atitudine este ajutată deasemenea de spiritul liniștit și calm din familie. Părinții cu un temperament nervos ar trebui să se educe în ceea ce privește înfrânarea și căutarea a face ca atmosfera căminului să fie plină de iubire și liniște. Un cămin liniștit se poate să fie format în mijlocul tumultului și gălăgiei orașului. Potoliți-vă nervii prin studiu și meditați dumnezeiești; căutați să cunoașteți pe Dumnezeu ca Prietenul și Tatăl vostru. Apoi căutați să puneți și în copiii voștri acest spirit de fericire și liniște.

Nu urmează de aci că trebuie să ne lăsăm conduși de voința copilului. Copilul se găsește în stadiul de dezvoltare atât al judecării cât și al voinții, și judecata cât și voința părinților trebuie să-l îndrepteze și să-l îndrume până ce și judecata și voința lui se vor fi întemeiat mai bine. Lăsarea în voia copilului înseamnă îngăduirea ca el să fie condus de capriciile sale și aceasta va avea ca urmare o vieță nefericită.

Dar deși părinții trebuie să fie hotărâți în pretinderea ascultării de ordinele și îndrumările pe cari le dau copiilor, totuș nu este mai puțin adevărat că se ivesc cât mai puține lupte între copil și părinți, dacă este urmată calea cea bună în vieță, și cea mai bună este educația. Deaceia părinții ar trebui să studieze să reguleze situațiile și să procedeze în așa fel cu împotrivirea din partea copilului, încât să se înlăture ciocnirile.

A. W. Spalding.

Răspândiți cât mai multe ilustrații
cu noua Școală Misionară
dela Brașov.

Răspunderea vieții casnice.

Iubite frate și soră! Voi ați intrat într-o legătură pe viață. Acum a început educația voastră pentru viața familiară. Primul an al vieții voastre de căsătorie, este un an de experiențe. După cum un copilăș învață lecțiile sale la școală, așa și voi învățați în căsnicie trăsăturile unul altuia și apucăturile caracterului vostru. În acest prim an de căsnicie, să nu dați loc la fapte cari să turbure fericirea viitoare.

Pentru a înțelege bine legăturile vieții casnice, se cere o viață întregă. Cei cari se căsătoresc, intră într-o școală, din care nu mai promovează în alta, toată viața lor.

Iubite frate, timpul, puterea și fericirea soției tale sunt acum legate de ale tale. Influența ta asupra ei poate fi un miros de viață spre viață, sau un miros de moarte spre moarte. Deci, păzește-te să nu-i distrugi viața.

Iar tu, iubita mea soră, vei avea de învățat primele lecțiuni practice cu privire la responsabilitatea vieții familiare. Fii deci trează și învață cu credințioasă aceste lecțiuni, zi cu zi. Nu da loc niciodată la capricii și la supărare. Nu dori după o viață comodă și fără muncă. Păzește-te și nu da pas egoismului.

În viața voastră comună fiecare să tindă a aduce fericirea celuilalt. Fiecare să servească la fericirea celuilalt. Aceasta vrea Dumnezeu dela voi. Chiar dacă voi trebuie să vă contopiți în unul, totuș nici unul nu trebuie să piardă personalitatea lui, sau a ei, în celalt. Dumnezeu este proprietarul vostru. Pe El trebuie să-L înțrebați: Ce este drept? Ce este nedrept? Cum pot eu îndeplini mai bine ținta vieții mele? „Voi nu sunteți ai voștri înșivă, căci cumpărați ați fost voi cu preț. Deaceea, măriți pe Dumnezeu în corpul vostru și în spiritul vostru, ca unele cari sunt ale lui Dumnezeu“. 1 Cor. 6, 19. 20. Iubirea voastră către cele lumești trebuie să fie în al doilea rând, în fața iubirii de Dumnezeu. Bogăția iubirii voastre trebuie să se reverse asupra Aceluia, care Și-a dat viața pentru voi. Dacă sufletul trăește pentru Dumnezeu, atunci toate cele bune și toate simțurile înalte aparțin Lui în modul cel mai deplin. Se îndreaptă iubirea voastră către Acela, care a murit pentru voi? Dacă este așa, atunci iubirea dintre voi, va fi după rândueala cerească.

Iubirea poate fi clară ca cristalul și frumoasă în castitatea ei, dar poate să fie numai pe deasupra cât timp nu este supusă la probă și încercată. Lăsați ca Hristos să fie cel dintâiu, și cel din urmă, cel mai mare bine în toate lucrurile voastre. Priviți către El fără încetare și așa iubirea voastră va deveni din zi în zi mai a-

dâncă și mai puternică când este supusă la cercări și ispite. Pe cât va crește iubirea voastră față de El, pe atât se va întări și iubirea voastră unul față de altul: „Iar noi toți, cu fața descoperită ca într-o oglindă, privind mărirea Domnului, suntem schimbați în acelaș chip de la mărire la mărire“. 2 Cor. 3, 18.

Acum aveți de îndeplinit datorii, despre cari înainte de căsătorie nici nu știați. „Deci îmbrăcați-vă cu îndurare, cu bunătate, cu umilință, cu blândețe și cu răbdare“. Col. 3, 12. „Umblați în iubirea prin care v'a iubit Hristos“. Efes. 5, 2. Observați și gândiți-vă la cele spuse mai jos: „Femeile să fie supuse bărbaților lor ca Domnului. Pentru că bărbatul este cap al femeiei sale, după cum și Hristos este cap al bisericii... Dar după cum biserica este supusă lui Hristos, așa și femeile să fie supuse bărbaților lor. Voi bărbaților, iubiți femeile voastre, după cum și Hristos a iubit biserica și S'a dat pe Sine însuș pentru ea“. Vers. 22—25.

Căsătoria, ca asociație a vieții, este un simbol al legăturii dintre Hristos și biserica Sa. Acelaș spirit pe care l-a dat pe față Isus față de biserica Sa, trebuie să-l dea pe față bărbatul și femeia unul către altul.

Nici soțul nici soția să nu aibă pretenții de a domina, de a stăpâni. Domnul a hotărât principiul cel adevărat, pe care amândoi trebuie să-l urmeze în această chestiune. Bărbatul trebuie să-și îngrijească soția după cum Hristos îngrijește biserica Sa. Femeia trebuie deasemenea să-și respecte soțul și să-l iubească. Amândoi trebuie să cultive spiritul de amabilitate și amândoi să fie foarte hotărâți de a nu măhni cu nici un chip pe celalt.

Iubite frate și soră, fiecare aveți o tare putere de voință. Puteți face din această putere o mare binecuvântare sau un blestem pentru voi cât și pentru cei cari vă înconjoară. Nu căutați nici unul să constrângeți voința celuilalt. Nu puteți face acest lucru și totuș să păstrați iubire unul față de celalt.

E. G. W.

Lucrarea misionară și raportarea săptămânală sunt două lucruri do seamă.

Studiază zilnic Lecțiunea Școlii de Sabat.

Campania cu Revista de Toamnă

Septembrie—Noembrie 1931.

Din nou se apropie Campania cu Revista de Toamnă. Lunile și anii trec foarte repede, asemenea și lucrarea lui Dumnezeu în câmpurile noastre interne precum și externe, este în continuă înaintare. Și ca atare nici lucrarea misionară personală nu poate încetă sau stă pe loc. Ci cât timp va fi de făcut pe acest pământ o lucrare misionară pentru câștigarea sufletelor pierdute, atâta timp și noi ca copii ai lui Dumnezeu trebuie să fim activi și să facem totul ce ne stă în puteri pentru a ajunge scopul principal al bisericii lui Dumnezeu pe acest pământ, care este: mântuirea noastră personală precum și a semenilor noștri. Dvs. iubiți frați, cunoașteți planul misionar al Conferinței Generale pentru întreg anul și deasemenea

hotărîm: ca în anul 1931, Campania de Toamnă în Uniunea noastră să aibă loc dela 5 Septembrie până la 22 Noembrie. Inceputul Campaniei de Toamnă să fie făcut printr'o zi de post și rugăciune, și încheierea Campaniei de Toamnă să fie făcută cu un program de serbare de mulțumire către bunul Dumnezeu. Acest program să fie executat după programul publicat în Curierul Misionar.

Mai departe hotărîm ca Conferințele să hotărască ținta pentru câmpul lor. Și anume pentru districtul fiecărui predicator respectiv, avându-se în vedere numărul membrilor din district. La hotărîrea țințelor, proporțional cu numărul membrilor să se țină însă seamă ca să fie ajunsă ținta medie de 10 reviste pe membru.

Pentru executarea și spre o bună reușită a Campaniei de Toamnă, Președinții Conferințelor precum și Secretarii de Departamente sunt responsabili. Ei să ajute fraților pretutindeni unde e nevoie, prin îndemnul personal date lucrătorilor și membrilor, pentru ca toți să iasă împreună la lucru și astfel să asigure reușita Campaniei. Lucrătorii, anume Predicatorii și Lucrătorii biblici sunt responsabili de executarea și reușita lucrării Campaniei din districtul lor respectiv, având continuu în vedere ca revistele să fie vândute și banii să fie încasați la timp. Pentru aceasta îi rugăm să organizeze lucrarea lor în așa fel ca înaintea începerii Campaniei de Toamnă să încheie lucrarea lor pastorală generală, spre exemplu: ținerea de adunări trimestriale, oficierea sfinței cine sau alegerea slujbașilor, etc. ca astfel să fie liberi pentru lucrarea cu Revista de Toamnă, și nimic să nu-i împiedice dela aceasta. Astfel dânsii vor fi tot timpul liberi pentru lucrarea cu Revista de Toamnă, pe care dânsii o vor face împreună cu membrii Comunităților, plecând în fiecare Duminică în bloc la lucru. Rugăm pe lucrători a raporta lunar la Conferință, cu ce Comunitate a lucrat și care este rezultatul vânzărilor".

CEVA DESPRE ORGANIZAȚIA CAMPANIEI DE TOAMNĂ.

Deși suntem obișnuiți cu organizația Campaniei de Toamnă, și fiecare Comunitate trebuie să se organizeze după împrejurările lo-

Lucrarea copiilor din Iași.

Campania de Toamnă nu vă este ceva străin, deoarece în anii trecuți s'a executat an cu an.

Având în vedere binecuvântările extraordinare cari decurg din Campania de Toamnă pentru lucrarea lui Dumnezeu în genere, precum și pentru noi personal, Comitetul Uniunii noastre asociindu-se cu hotărîrile Conferinței Generale și ale Diviziunii, a luat următoarea hotărîre:

„Avându-se în vedere că importanța Campaniei de Toamnă crește încontinuu și este un factor decisiv pentru lucrarea locală din țară precum și pentru câmpurile misionare externe și, deoarece primim din câmpurile misionare, tot mai multe cereri de ajutoare, cari cer eforturi tot mai mari din partea noastră ca să putem da ajutoarele necesare, și ca să fim în stare a trimite cât mai mulți lucrători în aceste câmpuri misionare

cale respective, totuș, nu strică dacă pe baza experiențelor făcute în anii trecuți mai dăm unele îndrumări. Experiențele au dovedit că reușita Campaniei de Toamnă depinde foarte mult de o executare bună și detaliată. Spre exemplu: înainte de a începe Campania de Toamnă, și anume — imediat după ce aceste hotărâri și indemnuri au fost publicate în *Curierul Misionar*, Comunitatea — mai ales cele mai mari să aleagă un Comitet special care să se ocupe în acest timp numai cu Campania de Toamnă. Anume făcând planuri, împărțind teritorii, etc. Mai departe să se facă programe înainte și chiar în timpul Campaniei de Toam-

Tineri din Comunitatea București—Popa-Tatu, pornind la lucru cu Revista Festivă 1930.

nă, prin cari programe ce vor fi cu caracter misionar și de încurajare, toți membrii să fie entuziasmați a lua reviste și a merge la vânzarea lor. Asemenea și tineretul să fie organizat într'un mod frumos și plăcut, pentru ca și dâșii cu energia lor de tinerețe să facă maximum în Campania de Toamnă. Astfel Comunitatea cum și Tineretul să fie invitați a merge în fiecare Duminecă în bloc, la lucrarea cu Revista de Toamnă. In aceste zile de lucrare în bloc, toți cari iau parte să fie invitați a veni întâi la localul de adunare, unde prin citirea unui verset cu făgăduințele lui Dumnezeu și prin rugăciuni solemne, toți să fie îndemnați și încurajați a merge afară la lucru. Apoi, ar fi bine ca în fiecare Sabat în orele dinainte de masă sau după masă să se rezerve câteva minute în cari toți acești membri cari au făcut experiențe, să le spună. Important este deasemenea ca în fiecare Sabat să se facă apel în plin public ca membrii și anume acei cari au vândut reviste în cursul săptămânii să predea banii încasați depe reviste, ca astfel încasările să fie făcute săptămânal în mod regulat. Și atunci la rândul lor și casierii să înainteze aceste sume în mod regulat la Conferințe. Membrii, mai ales acei cari sunt capabili de a vinde literatura, și acei cari au cunoscuți mulți, să fie îndemnați ca să vândă cât se poate mai multe reviste. Să nu se oprească numai la zece sau douăzeci. Pentru o stimulare la o activitate cât se poate de înaltă, și aceasta se potri-

vește mai ales la tineret, să se pună înaintea lor premii ca cei doi sau trei cari au vândut un număr de ca țintă, să primească un mic semn de recunoaștere ca premiu. Aceste premii, însoțite de cuvinte înălțătoare, să le fie predate în plină adunare de către un frate predicator sau altcineva delegat cu aceasta. E bine să avem o țintă înainte, la care țintă să alerge fiecare Comunitate precum și fiecare persoană în parte. Dumnezeu a pus înaintea noastră o țintă și iată că și marele apostol Pavel zice: „alerg la țintă“. Uniunea are o țintă, care este 100 mii de reviste. La Conferințe s'a aranjat o țintă. Conferințele vor propune pentru fiecare district și pentru fiecare Comunitate o țintă, ținând seama de Comunitățile mai slabe și Comunitățile mai tari. Și pentru fiecare membru este o țintă. Și astfel deci având cu toții o țintă în față, cu toții să alergăm să ajungem ținta. Conferințele cari ajung ținta lor în Campania de Toamnă vor primi din partea Uniunii un semn de recunoștință. Și Comunitățile cari vor ajunge ținta lor vor primi dela Conferințe un semn de recunoștință. Și astfel deci să ne învățăm să ajungem ținta propusă, știind că atunci când vom ajunge ținta țintelor, Domnul Hristos va veni și ne va spune: „Serv credincios“; iar ca semn de recunoștință vom primi cununa vieții, veșminte albe, ramură de fenic și pietricica cea albă și pe lângă toate acestea și harpa, și vom cânta atunci cu toți cântarea de biruință, cu ținta ajunsă.

O grupă de copii și tineri ai Comunității București-Nord, după lucrarea cu Revista Festivă.

E bine să începem vânzarea revistelor absolut la data propusă, și să căutăm să răspândim revistele într'un timp cât se poate de scurt, căci nu-i bine să prelungim acest timp, fiindcă așa ceva este descurajator. Cu cât mergem mai iute la lucru și vindem reviste și a-

jungem ținta, cu atât mai bine. Avem tocmai aceasta în vedere. Noi vrem să scurtăm timpul Campaniei de Toamnă și anume dela 5 Septembrie până la 31 Octombrie, și anume pentru un timp de 2 luni de zile. Intre 31 Octombrie până la 21 Noembrie să se încheie rapoartele, să se predea banii și așa mai departe, ca astfel până la data de 21 Noembrie toată lucrarea în legătură cu Campania de Toamnă, adică vânzarea revistelor, încasarea banilor, raportatul, etc. să fie terminată. În ziua încheierii Campaniei de Toamnă să se facă o serbare, mulțumind astfel în mod solemn Tatălui nostru din ceruri pentru sprijinul și ajutorul Lui părintesc.

Vom trimete și la fiecare Comunitate câte o hartă de țintă. Și Comunitățile la rândul lor sunt rugate să se folosească de aceste hărți așa cum sunt prescripțiile. S'a observat că acolo unde s'au folosit bine aceste ținte, acestea au fost spre încurajare la o activitate stăruitoare.

Despre succesul Comunității noastre din Labirint cred că mulți dintre dvs. ați auzit și urmează aci și un articol care arată activitatea acestei Comunități. Deasemenea am pus și ilustrații pe cari le-am avut în legătură cu Campania de Toamnă din anul trecut.

Dorindu-vă binecuvântarea Domnului pentru lucrarea Campaniei din 1931, rămân al dvs. frate,

P. H. Hermann.

Binecuvântările Campaniei de Toamnă Comunitatea București-Labirint.

Anul 1930 a fost din nou un an plin de binecuvântări. Îndeosebi în ce privește Campania de Toamnă, Domnul Și-a împlinit din nou făgăduințele Sale minunate. Am făcut din nou experiența, că Spiritul Domnului este gata să ne conducă totdeauna, dacă ne lăsăm conduși de El. El ne-a dat planul, ca tineretul Comunității, să pornească la lucru spre a obține victorii și un succes atât de bogat. Cu ajutorul Domnului am putut să răspândim 5.910 Reviste Festive, încasând din vânzarea lor suma de Lei 91.400.

Iată procedeu, care a avut o urmare atât de binecuvântată: Pentru tot timpul Campaniei de Toamnă Comunitatea a ales un mic comitet,

care a fost făcut răspunzător pentru bunul mers al lucrării. Acest mic comitet, având încrederea Comunității, a avut mai multe consfătuiri și a făcut diferite planuri, potrivit cărora să fie făcută lucrarea, și laudat să fie Domnul pentru înțelepciunea și puterea pe care ne-a dat-o, că am putut înfăptui aceste planuri.

La începutul lucrării Campaniei de Toamnă am avut în Comunitate o serbare, prin care am arătat necesitatea lucrării precum și diferitele feluri de a lucra, și cu această ocazie s'a făcut apel către toți membrii Comunității, în deosebi însă către tineret, ca să lucreze cât mai mult, și să vândă reviste cât de multe, pentru ca lucrarea Domnului să fie ajutată. Toți membrii Comunității, mișcați de iubirea lui Dumnezeu, au ridicat sus stindardul Prințului Emanuel și s'au înscris cu cât mai multe reviste. Din împărțirea revistelor cu prima ocazie a rezultat un număr total de 5.000 bucăți.

Tot la începutul Campaniei, în prima săptămână, toată Comunitatea a postit și s'a rugat, pentru ca Domnul să fie ajutorul nostru în lucrarea importantă pe care trebuia s'o facem. Rugăciunile noastre au fost ascultate și Domnul a deschis zăgăzurile cerului, pentru a revărsa binecuvântările Sale asupra întregii Comunități. După terminarea serbării s'a făcut un apel călduros către toți frații, surorile și prietenii, ca în fiecare Duminecă să vină la adunare, de unde organizați, să meargă cu toții împreună în lucrare din casă în casă.

Bucuria noastră a tuturor a fost foarte mare, văzând în fiecare Duminecă un număr mare de frați, surori și prieteni venind la adunare, pentru ca apoi să meargă să vândă revistele. În felul acesta au lucrat încontinuu 60 persoane în răspândirea revistelor și după trei luni de lucru am putut să încheiem Campania de Toamnă cu cel mai bun succes.

Sub conducerea fratelui Dengel, care a fost

Plecare la lucru, în bloc.

casierul acestei lucrări, am mers astfel din Duminecă în Duminecă la colportaj, unde lucrând din casă în casă, am putut răspândi re-

vistele și am găsit multe suflete doritoare de Cuvântul lui Dumnezeu.

În felul acesta am ajuns, ca frați tineri, cari altă dată n'au vândut decât 2 sau 3 reviste, să vândă în acest an 265 Reviste Festive. Trei dintre acești frați tineri, cari au vândut cele mai multe reviste, au fost premiați de către Comunitate și ca semn de recunoștință au primit înaintea Comunității câte o carte frumoasă.

Zelul acestor frați a fost un exemplu bun pentru toți ceilalți, și cu toții am fost încurajați de a face eforturi mai mari în favoarea lucrării lui Dumnezeu. Lucrarea mergând foarte bine, am mai luat dela Editură peste 500 de Reviste Festive și tineretul le-a vândut repede. Numărul revistelor vândute în fiecare Duminică eră aproximativ 400—500 bucăți. Această experiență ne-a dovedit, că tineretul nostru prezintă o forță, care este în stare să facă lu-

Premianții Comunității București-Labirint.

Dela stânga la dreapta: Fr. N. Zăblău, 153 reviste; fr. I. Dănețiu, 185 reviste, fr. V. Krautgartner, 265 reviste.

cruri mari, și Domnul vrea să se folosească de această forță. Luați exemplu, iubiți frați și surori tinere, și intrați în rândurile luptătorilor. Răsplata și bucuria vor fi mari.

Sublimă a fost serbarea de mulțumire față de Domnul, care s'a serbat la terminarea Campaniei de Toamnă în Comunitatea noastră. Mic și mare, tânăr și bătrân a simțit o profundă mulțumire pentru binecuvântările Domnului, lucru ce a fost exprimat prin poeziile și dialogurile cari au fost roștite spre onoarea Domnului. Am simțit la fel ca poporul lui Dumnezeu pe timpuri, când se adună pentru a serba sărbătoarea corturilor, unde mulțumiau lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările Sale și în deosebi pentru succesul în lucrarea lor.

Cu ocazia acestei sărbări fratele P. H. Hermann, secretarul Misiunii Interne la Uniune a vorbit despre textul depe ținta Comunității, care zice: „Fără luptă nici o biruință, fără biruință nici o cunună“. Dat fiind, că Comuni-

Grupa tinerilor Misionari Voluntari cari au luat parte la Campania de Toamnă.

tatea a avut biruință în lucrare și astfel un frumos succes, fratele Hermann a acordat Comunității din partea Uniunii drept semn de recunoștință o cunună împodobită cu stele, care a fost atașată țintei Comunității.

Apoi fratele Munteanu, a explicat textul: „O, dar chiar dacă nu vei ajunge până la secerat, Domnul știe tot ce ai secerat“. Lucrarea noastră nu va fi în zadar, căci Domnul știe ce am semănat și la timpul Său va ajuta, ca această sămânță să răsară. Un rezultat imediat al acestei lucrări a fost, că fratele lucrător din această Comunitate a avut ocazia, să viziteze în mod continuu aproape 20 familii, cari se

Fr. I. Dengel, conducătorul de fapt al Campaniei, și ținta Comunității Labirint, folosită la serbarea de încheierea Campaniei de Toamnă 1933.

interesează pentru adevăr. Lucrarea Domnului ne aduce aci pe pământ deja bucurii mari dar bucuria noastră va fi deplină când vom vedea sufletele mântuite prin lucrarea noastră. Dea Domnul, ca lucrarea noastră să fie încoronată totdeauna de succes și ca stelele să strălucească odată în cununa noastră în număr mare.

Albert Steinmeier

Secretarul Campaniei de Toamnă.

Secretarul Comunității.

Secretarul Comunității are una din slujbele cele mai însemnate în Comunitate, și una din cele mai grele. Puțini își dau seama cât de mult depinde de buna administrare a îndatoririlor ce revin secretarului unei Comunități.

Secretarul este ales pe termen de un an. În Comunitățile mari, se alege și un secretar-ajutor. Secretarul Comunității este secretarul tuturor adunărilor administrative ale Comunității, și trebuie să fie rapoarte corecte despre toate aceste adunări. Dacă dintr'un motiv oarecare secretarul Comunității trebuie să lipsească dela oarecare adunări, el trebuie să aranjeze cu ajutorul său, ca acela să fie prezent și să ia însemnările convenite.

Aceste însemnări trebuie scrise în „Registrul Comunității“, arătându-se data și persoanele prezente precum și hotărârile luate. Secretarul va mai ține seamă și va face listă de diferitele însărcinări date la diferite persoane, sau comitete de persoane sau delegații, dând scris apoi conducătorilor acestor delegații numele persoanelor ce vor lucra cu ei și lucrul ce au de făcut.

Acest „Registru al Comunității“ să aibă spațiu îndestulător pentru scrierea rapoartelor Comunității. O parte să fie rezervată pentru lista membrilor, având coloanele necesare spre a se arăta când și cum a fost primirea sau plecarea membrilor, fiind deasemenea loc și pentru scurte explicații acolo unde e nevoie. Această listă trebuie să fie ținută curat și la zi. Această listă trebuie să arate totdeauna situația membrilor.

Secretarul nu are puterea de a scrie sau de a șterge vreun nume din lista Comunității dacă nu s'a votat de Comunitate. Nu se pot scrie sau șterge nume din registru numai pe cuvântul comitetului Comunității. Trebuie să existe totdeauna un vot al Comunității pentru scrierea sau ștergerea unui nume din registrul de membri.

De obicei se face către secretar cererea pentru scrisoare de recomandare în caz de mutare în altă Comunitate, precum această cerere se poate face și către presbiter. Secretarul trebuie să prezinte presbiterului toate cererile adresate lui.

Toate scrisorile de recomandare dela alte Comunități sau răspunsurile de primire se adresează secretarului și el trebuie să le prezinte cât mai cu-

rând presbiterului. Fie că e vorba de plecarea unui membru sau de primirea lui, presbiterul va face cunoscut acest lucru comitetului Comunității pentru aprobare. Cererea este prezentată apoi Comunității, măsurile definitive luându-se peste o săptămână.

La scrisorile de recomandare venite dela alte Comunități, secretarul va completa imediat formularul adăugat la scrisoare și-l va înapoia îndată secretarului Comunității de unde a venit scrisoarea. El va înregistra apoi numele la locul convenit în registrul de membri, scriind în coloana respectivă data și felul primirii.

Dacă cererea pentru recomandare către o altă Comunitate a fost votată de Comunitate, secretarul va face îndată o scrisoare de recomandare pe formularele speciale ce se pot procura prin Conferință, și se va trimite prin poșta secretarului Comunității la care membrul s'a mutat. Adresa secretarilor din Conferință se poate obține prin secretarul Conferinței, tot el fiind acela ce poate da informații și cu privire la Comunitățile din alte Conferințe.

Când se fac scrisori de recomandare pentru o familie, să nu scriți: „Fratele G. V. Simionescu, Sora Ruxandra G. Simionescu și copiii“. Multe incurcături vor fi înlăturate, dacă s'ar face câte o scrisoare deosebită pentru fiecare persoană ce se mută; dar în orice caz, numele întreg și bine scris, al persoanei ce se mută trebuie să fie pus în scrisoare.

Scrisoarea nu se dă în mâna membrului care se mută, ci se va trimite direct secretarului Comunității la care acest membru se duce.

În orice caz însă persoanelor ce merg în alte localități unde nu sunt cunoscuți, li se poate da o „scrisoare de călătorie“. Această scrisoare este o scrisoare de introducere, recomandând pe acel membru ca vrednic de stima fraților și surorilor de acolo. Aceasta nu va servi ca scrisoare de recomandare pentru mutare. Nu va fi scrisă pe formularele obișnuite de recomandare, ci pe hârtie de scrisoare obișnuită. Dacă un membru se mută în apropierea unei Comunități la care poate merge, atunci scrisoarea de recomandare va fi trimisă acelei Comunități, dar dacă în apropierea aceluși loc nu se află Comunitate, scrisoarea de recomandare va fi trimisă secretarului Conferinței pentru a fi trecut între membrii răspândiți ai Conferinței.

Secretarul nu va șterge din registru pe cei mutați până când nu primește răspunsul dela Secretarul Comunității către care s'a făcut recomandarea. O scrisoare de recomandare e valabilă pentru trei luni. Dacă nu se primește atestul de primire până la un timp care s'ar socoti că ar fi îndestulător, secretarul va trimite o scrisoare prin care va cere informații asupra întârzierii.

În cazul că se ivesc greutăți la primirea unui membru, sau la acordarea unei scrisori de recomandare pentru ca un membru să treacă în altă

Comunitate, este bine ca să se ceară sfat dela președintele Conferinței. Un membru nu poate fi niciodată mutat în altă Comunitate dacă nu poate fi recomandat „cordial“, ceea ce vrea să zică: „situația lui este bună, așa cum trebuie“ în Comunitate. Nu pot fi niciodată votate scrisori de mutare fără o cerere din partea membrului. Se întâmplă că din cauza unor piedici bărbați credincioși sau femei credincioase au fost reținuți de a lua parte la adunările și serviciul divin al Comunității, dar aceștia nu trebuie să fie socotiți ca „retrași“. Alții poate că sunt legați de rudele lor, și poate că dau o zecime mică, sau nu dau nici zecime nici daruri; dar din această cauză ei nu trebuie să fie scoși depe lista membrilor Comunității. Să fie știut, că un membru sau e vrednic să stea scris pe lista membrilor buni, sau nu mai poate să fie scris acolo. Dacă nu, atunci cazul trebuie cercetat cu rugăciune așa după cum ne învață Evanghelia și membrul acela sau e adus într-o „stare bună“, sau este scos din rândul membrilor Comunității.

Secretarul trebuie să caute prin corespondență a sta în legătură cu membrii absenți. Trimeteți-le vești interesante despre progresul Comunității, încurajându-i să raporteze în fiecare trimestru. Pentru a face acest lucru, e nevoie ca secretarul să le scrie în fiecare trimestru. Dacă despre un membru nu se mai aude de mai mult ca doi ani, și dacă situația lui este necunoscută, numele trebuie să fie tăiat din registrul de membri, însemnându-se la observații: „Situația necunoscută“. Secretarul va fi de un mare ajutor presbiterului pentru ținerea în ordine a registrului de membri.

„Registrul Comunității“ va mai cuprinde pe scurt și diferite evenimente mai însemnate, servicii deosebite, vizite ale predicatorilor, etc. De pildă: „Frațele predicator D. N. Wall sau fratele predicator P. P. Păunescu, președintele Uniunii noastre, a vorbit cu ocazia serviciului divin în dimineața Săbătilui dela 1 August asupra „Răsplătirii sfinților“. Vizita sa a întârit foarte mult Comunitatea noastră“.

Secretarul va completă și recomandațiile delegaților ce au fost aleși spre a reprezenta Comunitatea la adunarea generală a Conferinței, și le va trimite din timp secretarului Conferinței. Toate formulele pentru scrisori de recomandație, pentru raport, etc., sunt procurate de Conferință.

Indatorirea secretarului Comunității mai e și aceea de a raportă anumite lucruri la anumite date către Conferință. E de mare nevoie ca aceste rapoarte să fie trimise la timpul cerut. Informațiile cerute de aceste rapoarte se vor lua dela casier, secretarul misionar al Comunității, diacon, secretarul Școlii de Sabat, secretarul Tineretului Misionarilor Voluntari, și din rapoartele secretarului Comunității.

Orice informație cerută prin formulare trebuie să fie dată. O deosebită atenție trebuie să se dea rubricii membrilor mutați, primiți și excluși pentru diferite cauze, așa după cum se arată în formulare.

Secretarul Conferinței trebuie să raporteze trimestrial către secretarul Uniunii, și orice greșeală, pierdere din vedere și întârziere va dăuna lucrării ce aceștia trebuie să facă la rândul lor. O deosebită atenție dată la toate amănuntele arătate în formulele pentru rapoarte va ajuta mult la ținerea unor bune rapoarte cu privire la toată lucrarea.

Stevens.

Primul Diacon.

Primul diacon este conducătorul lucrării de diaconie. Pentru aceasta el are o listă de toți membrii Comunității, cu adresele lor. El trebuie să cunoască pe toți membrii. El va împărți ajutorilor săi un număr oarecare de membri pe cari să-i ajute, și în adunările respective le va cere raport de lucrarea făcută. Ca prim diacon el va face rugăciuni cu ajutorii săi și se vor sfătui împreună cum să servească mai bine la vindecarea sufletelor suferinde. Tot el trebuie să împartă și sfaturi despre felul cum trebuie făcută lucrarea de diaconie, ca nu cumva să fie primejduită mântuirea unui suflet. El trebuie să vegheze ca fiecare diacon să fie demn de slujba încredințată lui căci, dacă dorim ca îngrijirea dată de diaconi să fie încoronată cu succes, atunci, fiecare membru trebuie să aibă încredere în diaconul lui și să se bucure de vizita lui, fără ca să-i fie frică sau teamă.

Una din cele mai de seamă preocupări ale diaconului trebuie să fie: Cum putem oprî căderea, și primejdiile din Comunitate? El trebuie să se sfătuească împreună cu diaconi ajutoari, să caute motivele cari aduc nenorociri și neînțelegeri și să stabilească unde trebuie pus mâna, ca aceste lucruri să fie, dacă nu cu totul înlăturate, cel puțin să se micșoreze numărul lor. Chiar dacă un suflet a fost pregătit de predicator și se așteaptă ca el să fie lămurit asupra tuturor punctelor adevărului, totuș acest suflet tânăr trebuie să fie supravegheat cu seriozitate. Orelle de lecturi biblice sunt numai baza sau temelie pe care urmează să se clădească viața în Hristos. După ce membrul cel nou a fost primit, trebuie să se lucreze mult pentru creșterea vieții creștine. Imediat ce s'a primit un membru, fie prin botez, fie prin scrisoare de recomandație, primul diacon trebuie să-l încredințeze unui diacon ajutor, ca astfel să se facă adevărata legătură între nou venit și Comunitate. În Comunitățile mari se face adesea greșeala, că membrii cei noi nu prea sunt ținuiți în seamă cum ar trebui. Căldura cea cu adevărat frățască a adus și aduce mult bine. Dacă există o astfel de iubire, atunci vorbirile și șoptirile sunt înlăturate. Inșă, sunt în Comunitate și unii membri, cari cred că toată lucrarea e să povestească nouilor veniți relele, cari s'au petrecut în Comunitate în loc să îi îndrepte către Hristos. Cu astfel de membri, primul diacon trebuie să stea de vorbă cu seriozitate, căci cele mai multe căderi vin de acolo,

că oamenii vin și caută mântuirea, dar deodată sunt descurajați în așteptările lor și iată că naufragiul îi așteaptă. Nu este aceasta o luptă sufletească, care intră în inima nouilor membri la începutul vieții lor în Comunitate? Fiecare membru vechiu al Comunității este privit ca un model, ca un exemplu, și cum este membrul cel vechiu, așa se croește și cel tânăr. Adesea sunt și excepții, căci se poate chiar ca un membru tânăr, să fie un model pentru cel bătrân.

Primul diacon are datoria să supravegheze cu ochii deschiși toate întâmplările din Comunitate și să sprijine și să îngrijească turma.

Departamentul Școlii de Sabat.

Responsabil: **P. Păunescu.**

Lucrarea cu cei cari greșesc.

În lucrarea Școlii de Sabat noi vom trebui să ne ocupăm și cu acei cari greșesc, cari cad în păcate și greșeli. Hristos ne-a dat în Cuvântul Său învățături foarte clare în ce privește purtarea cu cei cari greșesc; dar mulți nu au pus în practică aceste învățături. Ei nu le-au studiat și nu le-au strâns ca pe o comoară în inimile lor, ca astfel Spiritul Sfânt să poată lumina priceperea lor întunecată, și să îmnoaie inima de piatră atât a instructorului cât și a elevului. Spiritul Sfânt lăsat să lucreze, va face inima simțitoare, iubitoare, și fără de mândrie sau egoism.

Elevii în Școala de Sabat sunt înclinați ca prin purtarea lor să facă ceace supără pe instructor. Dar instructorul nu trebuie să rostească cuvinte aspre, și nici să nu manifeste un spirit nestăpânit; căci făcând în felul acesta el nu folosește sabia Spiritului ci armele lui Satan. Cutoatecă purtarea cea rea a elevului este greu de suportat, cutoatecă răul trebuie îndreptat, regulile ținute, și dreptatea respectată, totuș este bine ca instructorul să urmeze pe cărarea Domnului, amestecând mila cu dreptatea. Fie ca el să privească la crucea depe Golgota, observând cum se uniseră acolo atât mila cât și adevărul, și cum dreptatea se sărută cu pacea. Acolo, prin sacrificiul divin, omul a putut fi împăcat cu Dumnezeu. Contemplând iubirea lui Hristos, voi veți fi domoliți spre a lucra cu tineretul ca și cu cei mai tineri membri ai familiei Domnului. Atunci vă veți aminti că ei sunt proprietatea lui Hristos, și purtarea voastră cu ei va fi în felul în care Hristos a lucrat cu voi.

Purtarea aspră nu va ajuta niciodată tinere-

tului să-și vadă greșelile, și să înceapă o reformă. Fie ca regulile și orânduirile Școlii de Sabat să fie împlinite în Spiritul lui Isus, și când trebuie făcute muștrări, faceți ca această neplăcută lucrare să fie împlinită cu tristețe amestecată cu iubire. Să nu credeți că este datoria voastră de a muștra în mod public pe elev, și astfel să-l umilești în fața întregii Școli de Sabat. Acesta nu va fi un bun exemplu de prezentat celorlalți elevi, ci va fi ca o sămânță care va aduce o recoltă la fel. Niciodată nu trâmbițați greșelile unui elev în afara cercului unde trebuie știute; căci, făcând astfel, se va crea un curent de simpatie în favoarea celui vinovat, sub impresia că el a fost tratat nedrept. Arătând pe cel greșit, el poate să fie în felul acesta împins în câmpul de luptă al lui Satan, unde, din acel moment va urma cu tărie calea sa rea. Hristos are o îndelungă răbdare cu noi, și noi trebuie să fim asemenea Lui. El nu ne leapădă din pricina greșelilor noastre, ci ne primește cu multă dragoste, și prin iubire ne atrage cât mai lângă El. — *E. G. White*, — „*Mărturie pentru Școala de Sabat*“, pp. 77—79.

Notă pentru Comitet.

În ultimele numere — 6, 7 și 8 — din Curierul Misionar, sunt articole referitoare la Școala de Sabat, așa de însemnate, că dacă nu li se dă atenția cuvenită, spiritul Conducătorilor Școlii va fi lipsiți de puteri cari pot stăneni dezvoltarea caracterului școlarilor — scop unic al eforturilor învățământului!

Noi, nu învățăm ca să știm — ci, învățăm, ca să fim cu adevărat creștini, intrupând în persoana noastră caracterul Domnului.

Purtarea Lui cu tânărul bogat, cu marele învățător Nicodem, cu femeia păcătoasă — definesc caracterul Său, plin de iubire și îngăduință, dar și de răspundere. Atențiunea Sa în educație față de Petru, vorbește despre bogăția iubirii Sale îngăduitoare.

Cercetați fraților, chiar și în adunarea instructorilor, în câteva ședințe în Sabat după prânz, aceste articole și însușiți-vă hotărîrea de a le practica în clasele școlii de Sabat și în deosebi fiecare instructor să mediteze la răspunderea față de Dumnezeu, pentru mica sa turmă: Cele 7—8 oițe ale sale trebuie să sporească în creștere și în număr. Un studiu zilnic mai serios și o mai stăruitoare rugăciune, pentru fiecare frate și soră sau copil, pot atîge țința.

Comitetul, luând în cercetare aceste articole, va grăbi, ca Dirigintele Școlii să le dea ființă ajutându-se și cu experiențele fraților predicatori când vin în Comunități.

Articolul de fond, „Scopul Ascultării“ din No. 7, ni-l însușim la Școala de Sabat în totul și rugăm comitetul a-l studia împreună cu părinții, în Comunitate, în Sabatul rezervat educației.

Vă amintesc fraților, căci, calitatea D-voastră de slujbași în Comunitatea Domnului, vă încarcă de răspunderi serioase, cari răspunderi, trebuie să vă conducă la o amănunțită cercetare a tuturor articolelor din „Curierul“ în special — care rămâne îndrumătorul D-voastră în spiritul organizației, impusă de Domnul prin Spiritul Sfânt.

Neluând în seamă spiritul organizației și lăsându-vă conduși de idei personale, sunteți sortiți ră-

tăcirilor cari vă pot primejdui viața D-v. și a multor copii ai lui Dumnezeu.

„Veniți la Mine, luați Jugul Meu și învățați de la Mine că sunt blând și smerit, și veți afla repaus sufletelor voastre“. Mat. 11, 28. 29.

Faceți fraților, ca studiul vostru să se reverse ca o binecuvântare de la Domnul peste inimile fraților și copiilor încredințați vouă, spre a fi crescuți pentru Căminul cereș. Studiați cu amănunțime frumoasele articole din „Curierul“ și faceți din ele călăuză voastră pentru creșterea Comunității, căreia trebuie să-i fiți o pildă bună în iubire și ascultare.

P. Păunescu.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: **D. Florea.**

Cronica școlară

dela 15 Aprilie — 1 Iunie, 1931.

Am sosit cu vaporul anului școlar la țärm, și suntem gata a debarcă personalul pe vaporul vacanței care-și va continua călătoria timp de cinci luni de zile în altfel de cum a fost până acuma.

Până să ajungem la țärm, pe ici și colo se auzia vorbindu-se de terminarea anului școlar, afară de aceasta mai erau și câteva semne care arătau că într'adevăr vacanța se apropia. Unul din semnele prevestitoare a fost încheierea activității cu scrisori a Cercului „ECOUL“ cât și activitatea literaro-retorică ce constituie unul din semnele amintite. Când a fost încheierea activității amintite mai sus s'a trecut repede la o altă parte a programului și anume clasa Juniorilor a dat o serbare în onoarea clasei de absolvire care în curând va părăsi școala; prin aceasta și-au arătat iubirea ce le-o păstrează și că și ei doresc să le urmeze ca să-și ajungă ținta de a termina patru ani la școală. La acest program au luat parte toți elevii și elevele, împreună cu fr. profesori afară de fr. și sora Gaede cărora li s'a rezervat două scaune cari au rămas goale.

Au mai fost și surprize în acest timp și anume improvizația clasei Juniorilor la ora de capelă ca fiecare să vorbească ceva din viața lor de școală. Interesant a fost numărul lor că erau șapte tineri ce au vorbit, nu au vorbit ei ci numărul șapte care este numărul desăvârșirii care se atribuie numai lui Dumnezeu.

Sabatul dela 16 Mai a fost plin de binecuvântări dela Dumnezeu și bucuria cea mare a fost faptul că s'a adăugat la poporul lui Dumnezeu prin botez încă 20 de persoane și anume: numărul apostolilor, numărul desăvârșirii, plus unul, care a fost sora Eliza Stitz. Pentru tineri școala constituie o cetate de scăpare, prin faptul că se pregătesc atât pentru lucrarea lui Dumnezeu, cât și pentru ceruri. În micile intervale când se celebră botezul de fr. Gaede și fr. Florea corul intonă solemne imnuri spre slava

Tatălui din cer. În acest Sabat după masă a fost ultima adunare a Cercului Tinerimii și seara a fost examenul pentru M. V., reușind majoritatea cu succes. Examenul acesta a fost numai un preludiv pentru examenul cel mare de finele anului școlar care a început imediat Duminecă dimineață, acesta constituind cea mai grea perioadă când începe epoca nervilor, transpirărilor și a fricei că nu vor putea reuși la examenul care avea să țină patru zile. Acestea sunt stimulente forțe viei pentru a ne pregăti să fim gata la examenul cel mare la venirea Domnului Isus Hristos. După examen, în Sabatul dela 23 Mai, fr. Truppel a făcut primirea nouilor botezați în Comunitate, și apoi solemnitatea Sfintei Cini, pentru ultima dată în anul școlar 1930—1931 în Diciosânmartin.

După bucurii vin și zile de tristețe, zile de despărțire cari sunt foarte grele mai ales pentru cei cari sunt una în Hristos și cari duc o viață frățească așa cum am dus-o noi împreună cu cei doi elevi din Jugoslavia, fr. Laslo Vranișevici și St. Strangar chemați la lucrarea Domnului în țara lor. Colegii și colegele de clasă și-au arătat dragostea și simpatia față de ei, ținând o mică serbare în onoarea lor la plecarea din România, și colegele le-au oferit două tablouri cu școala, cusute de dânselle în culorile cele mai frumoase. Li s'a făcut acest cadou pentru a-și aminti de timpul petrecut cu ei doi ani de zile în școală. Toți frații profesori și elevi au fost adunați în capelă și fiecare a spus experiențele pe cari le-au făcut în timpul anului școlar. Când toți au terminat, s'a ridicat fr. Gaede și a spus tuturor la revedere la toamnă la Brașov și ca un ecou puternic care a făcut să răsună sala, s'a auzit depe buzele tuturor: „La revedere“.

Am făcut și o excursiune la câmp distrându-ne cu jocuri nevinovate sub cerul liber unde poți admira mai mult pe Cel care a făcut natura. Dar când eram în toiul jocului, vine o știre că trebuie să plecăm la școală căci a sosit fr. Gilbert și sora, împreună cu fr. Hermann. Seara fr. Gilbert a ținut o prelegere foarte mișcătoare despre poporul Izrail și zidul plângerii dela Ierusalim. La plecare l-am petrecut cu cântări de cor, iar o soră elevă a oferit sorei Gilbert un frumos buchet cu flori, și fr. Gilbert i-a oferit un buchet cu flori un fr. elev care este de aceeaș naționalitate cu fr. Gilbert. Dânsii au fost adânc mișcați de o astfel de primire. Dar fr. Gilbert a fost numai un început al vizitatorilor, după dânsul au venit și alții ca ploaia: fr. Wall, St. Demetrescu, Făurescu, Popescu, Bauer, Kelemen, Weber, Coconcea, V. Florescu, Fasnacht, Farkas și mulți părinți și fr. de ai școlarilor cu dorința de a asista la programul de fine de an al clasei de absolvire care a început de Vineri seara cu ora de consacrare. După masă a vorbit dintre frații amintiți mai sus, și seara clasa de absolvire și-a desfășurat programul în modul cel mai solemn. Duminecă fr. Demetrescu a dat cele mai sublime îndemnuri din

Cuvântul lui Dumnezeu în legătură cu țința și motto clasei de absolvire, și cum să stăm în fața Impăratului Păcii. Cu acestea s'a terminat anul școlar 1930—1931. După amiază a plecat o parte din elevi, cu dorința de a mai aduce și pe alții la școală la

Brașov. Dea Domnul ca anul viitor să avem 300 de elevi și în loc de cinci clase să avem șase și să ajungă la opt. Domnul să fie cu profesorii, cu elevii și cu școala. Amin.

Diciosânmartin.

Gh. Gherase.

INVITARE

la Adunarea Anuală a Conferinței Transilvania, care va avea loc
dela 1—4 Octombrie, 1931, la Cluj.

Către toți iubiții noștri frați, surori și prieteni ai Conferinței Transilvania.

Repede și aproape neobservat a trecut din nou un an. Oricât de repede însă ar fi trecut, totuș n'a rămas fără vreo influență asupra noastră. Impreună cu Psalmistul am putea spune, că acest timp n'a fost decât „muncă și trudă“.

Lupta pentru credința și existența noastră a fost în anul acesta mai aprigă, decât în cei trecuți. Poate că unul sau altul a cam obosit sub povara greutăților, crezând că n'ar mai putea suportă atâtea încercări. Cu toate acestea Cuvântul lui Dumnezeu ne zice, că vor veni timpuri cu mult mai grele și că aceste timpuri așteaptă în deosebi pe copiii lui Dumnezeu. Nu este însă cazul să desnădăjduim, căci iubitul nostru Mântuitor ne spune: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie“. Luca 21, 28. Iar în alt loc: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ... Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului“. Mat. 28, 18. 20.

Domnul ne oferă prin Conferința noastră Anuală din acest an o nouă ocazie, unde genu-

chiu și mâinile noastre obosite pot fi din nou întărite. Deaceia să facem toate pregătirile, pentru ca, dacă ar fi posibil, toți iubiții noștri frați, surori și prieteni să ia parte la această Conferință, care va avea loc la Cluj, dela 1—4 Octombrie 1931.

Având în vedere că la această Conferință Anuală vor veni iubiții noștri frați dela Diviziune, adică frații J. C. Raft și St. Rasmussen, afară de aceia și frații dela Uniune și toți lucrătorii câmpului nostru, credem că vom sta la o masă, încărcată cu binecuvântări spirituale. Deaceia să venim într'un număr cât se poate de mare și împinși de o adevărată foame după această hrană.

Cu privire la alegerea delegaților, la încuierare și la celelalte chestiuni voi mai da lămuririle necesare printr'o circulară, care va fi trimisă la timp pe adresa fiecărui Presbiter de Comunitate.

Sperând că voi vedea cât mai mulți dintre frații noștri cu ocazia Conferinței dela Cluj, rămân cu salutări cordiale în numele Conferinței Transilvania,

Al Dv. frate în Domnul
H. Bauer

Organizația Cercului Misionarilor Voluntari.

Extrase din cartea „Missionary Volunteers and their work“.

32. De ce are Comunitate nevoie de Misionarii Voluntari?

a) Pentru că Cercul Misionarilor Voluntari nu e numai o organizație ci are și scopuri, de a încuraja tineretul. Prin aceasta se oferă Comunității ocazia de a organiza tineretul pentru o lucrare dănuitoare, și li se oferă ocazia de a ceti cărți folositoare, la studiul Bibliei, la o viață curată, de rugăciune, și de lucrare misionară.

b) Pentru că prin această organizație se pot dezvoltă diferite elemente pentru conducerea diferitelor ramuri în Comunitate.

c) Pentru că prin activitatea tineretului în Comunitate se obține multă viață.

d) Pentru că tineretul fiind organizat primește do-

rința de a duce viața lor particulară în mod sistematic, potrivit unei ordine.

e) În această organizație ea parte fiecare tânăr și toți au o responsabilitate, care dă naștere talentelor. În acest cerc tineretul învață a lucra și ce să lucreze.

f) Organizația tineretului în Comunitate ferește pe tineri de lucruri lumești, îi ține statornici și ocupați în credință, le îmulțește spiritul misionar, dezvoltă purtători de sarcini și conducători pentru lucrarea lui Dumnezeu.

g) Organizația aceasta ține pe tineri strâns legați întreolaltă, și cu poporul lui Dumnezeu depe tot globul pământului. Prin această organizație se poate vedea mărimea și importanța lucrării ce trebuie să se facă în toată lumea. Din materialul ce se predă în

Cercul Misionarilor Voluntari în Curierul Misionar și în Gazeta Slujbașilor, fiecare are ocazia să știe ce se petrece în Uniunea sa și Diviziunea sa, cât și în Conferința Generală.

Organizația aceasta oferă tineretului ocazia de a câștiga suflete din lume, scop pentru care se face organizația.

h) Și pentru că însuș Dumnezeu chiamă în ajutor pe tineret, El care a inspirat această organizație.

CUM SE ORGANIZEAZA UN CERC AL MISIONARILOR VOLUNTARI.

51. Cum se începe.

E de ajuns un cărbune aprins spre a face un foc mare.

Așa și un creștin aprins, zelos și credincios poate produce acelaș efect într'un cerc de tineri în Comunitate.

E un adevăr de netegăduit că mai întotdeauna asemenea organizări și-au avut obârșia în inima unui creștin ce și-a dat seama că trebuie să se facă ceva pentru tineretul din Comunitate. Persoana aceasta e sau un părinte, sau presbiterul Comunității, sau unul dintre tineri.

Persoana care simte povara tineretului trebuie însă să ia timp pentru a pune temelia unei asemenea organizații. „Unele din experiențele noastre triste“ zicea un lucrător ce se ocupă cu tineretul, „Je-am avut pentru că ne-am apucat să organizăm prea timpuriu“. Când vrei ca din boabele verzi învălurate să faci pâine pentru milioanele de oameni înfomețați, trebuie să aștepti până când grâul crește și se cosește.

Spre a organiza un cerc care să fie o binecuvântare pentru membri, trebuie să iei timp pentru a pune temelia neînșelătoare a consacrării în lucrare. *Oricare tânăr care se înscrie ca membru în cerc, trebuie mai întâiu să se predea Domnului necondiționat. El trebuie să fie de fapt, în adevăr un Misionar Voluntar.*

Ceeace te face să dorești să ai un cerc de misionari voluntari este, că tineretul este bătut din toate părțile de valorile lumii. Tinerii aceștia trebuie să aibă cu orice preț ajutorul pe care-l dă asemenea organizații. *Află însă că numele singur nu e de nici un folos.*

Dacă torni într'o sticlă apă simplă și lipești apoi pe sticlă eticheta „Antiseptic“ faptul acesta nu schimbă natura lichidului. La fel dacă grămădești tineri nepocăii într'un cerc cu numele de Misionari Voluntari, lucrul acesta nu-î face mai bun.

52. Nevoia unei redeșteptări.

În multe Comunități e nevoie ca mai întâiu să aibă loc o redeșteptare pentru ca abia apoi să se poată găsi material pentru cercul Misionarilor Voluntari. Profesorul R. ne înfățișează astfel această nevoie: Acolo unde se face un serios efort pentru deșteptare și Spiritul Sfânt face lucrul Său, tineretul va vedea cu ochi noi ce însemnează cu adevărat viețea și lucrarea unui creștin, și atât cei convertiți

cât și cei neconvertiți vor vedea limpede care este principiul ce stă la baza organizației Misionarilor Voluntari.

Nu e nevoie ca totdeauna să fie un reprezentant al Conferinței pentru realizarea acestei redeșteptări, pentru că secretul stă în adunarea forțelor în rugăciune, și lucrare de pregătire personală, totuș este recomandat ca Presbiterul să dirijeze această lucrare, și se vor cere dela Conferință îndrumări dela Secretarul Misionarilor Voluntari.

53. În Comunitate.

După o rugăciune serioasă și matură chibzuință în Sabat dimineața se va prezenta Comunității planul de reorganizare la care vor lua parte toți membrii tineri și adulți, arătând din Spiritul Profetic nevoia organizării tineretului. După aceea se va arăta limpede cine poate face parte în organizația cercului Misionarilor Voluntari, adică toți tinerii de ambele sexe dela 14 ani în sus. Dela 14 ani în jos pot fi primiți ca membri juniori.

După aceea se va trece la înscrierea membrilor în cerc, după cerere personală și prin invitare de înscriere se poate ajunge la formarea listei de membri.

Apoi un comitet de numire ales, procedează la alegerea comitetului cercului și al slujbașilor ca: Președinte, Secretar, Casier, și ajutori. Apoi se anunță data când urmează completarea organizației cercului.

Cu cântare și rugăciune se încheie lucrarea.

54. Alegerea slujbașilor.

Sabatul următor se citește lista slujbașilor propusă de comitetul de numiri, spre votare.

55. Prima datorie a comitetului Cercului Misionarilor Voluntari.

Adunare pentru rugăciune și consfătuire convocată de Președintele cercului.

Secretarul cercului trimite lista slujbașilor, la Secretarul Misionarilor Voluntari din Conferință. Comandă dela el Cărți de membru, Insigne, cere sfatul asupra cârților educative pentru tineret și planuri asupra studiului Straja Dimineții. Comandă pentru tineri Straja Dimineții, Timpul și Lucrarea, Incheierea Lucrării.

Planul de lucru în Cerc să fie cât mai detaliat. Președintele trebuie să instruească pe slujbași asupra atribuțiilor lor, ca să le înțeleagă.

Toate acestea să se facă cu rugăciune, orice început și încheiere.

57. Ședința e condusă de nouii slujbași. Completarea Organizării.

Ședința să înceapă la oră fixă, cu cântare și rugăciune.

Programul acestei ședințe, va fi: subiectul: Scopul Cercului, Legământul, etc. etc.

Conduita. Organizarea grupelor, care se face prin hotărârea prin bilete albe pe cari să se scrie numele și felul grupeii în care dorește să se înscrie.

Primirea membrilor, se face cu precauțiune pentru a nu răni pe cei cari din diferite motive n'au fost

primiți ca membri. Se cetește lista membrilor admiși, membrii semnează Cărțile de membru și primesc Insignele, numele acestora se scrie în registrul cercului.

58. In cursul săptămânii următoare.

Comitetul cercului se adună pentru a face planuri pentru alegerea capilor de grupă ca în adunarea următoare să fie votați; tot atunci listele grupelor vor fi controlate și dacă e nevoie se poate face mutarea de membri din o grupă în alta. Apoi se va discuta materialul de studiu biblic sau curs de cetire.

59. A doua adunare.

În această adunare se explică planul de lucru și materialul, adică:

a) Cursul de educație, istoria adventă, punctele de credință, istoria denominațională, etc. etc.

b) Cursul de devoțiune; Straja Dimineții, Biblia după program, etc.

c) Lucrarea personală.

Trebuie să se fixeze timpul și locul de întâlnire a diferitelor grupe din cerc, împreună cu conducătorul grupei.

60. Câți tineri trebuie pentru a organiza un cerc Misionar Voluntar.

Trebuie să fie tineri ca să fie de unde să se aleagă slujbași și cel puțin atâția membri, unde nu sunt atâția se organizează o grupă de Misionari Voluntari, care aparține Cercului Misionarilor Voluntari al Conferinții. Această grupă trebuie să aibă un conducător, și va ține adunări regulate. Conducătorul ține raport de lucrare, îl trimite Secretarului Conferinței.

Raport

asupra adunărilor Slujbașilor din Conferința
Muntenia-Est pe anul 1931

Slujbașii Conferinței Muntenia-Est anul acesta au fost adunați în mai puține centre, în comparație cu anul trecut, și anume numai în șase: *Bazargie, Constanța, Ville-Nouă, Viziru, Dărmănești, Buzău, și Moreni.*

Deși pentru majoritatea fraților slujbași, centrele au fost departe și timpul nu era favorabil, totuși mulți dintre ei, dorind să fie de folos lucrării lui Dumnezeu în Comunitatea lor au venit pe jos, alții cu căruțe, călare sau cu biciclete.

Prima adunare la Bazargie, Jud. Caliacra era așteptată cu bucurie atât de frații noștri cât și de prieteni. Fiind prima adunare de felul acesta în această localitate de când a început acolo lucrarea, au venit mulți să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Localul a fost plin la toate prelegerile, în deosebi la ultima, care a fost însoțită de proiecțiuni luminoase.

A doua adunare la Ville-Nouă, Constanța.

Aici Dumnezeu ne-a dăruit un local spațios și frumos. Ploaia și noroiul prea mare însă, au împiedicat pe mulți frați slujbași de a lua parte.

A treia adunare la Viziru, Jud. Brăila.

În ziua în care am început adunările, a început și ploaia. Viziru este o comună lipsită cu desăvârșire de pavaje.

La adunare, din cauza noroiului, frații și vizitatorii nu puteau veni decât călare sau cu căruțe și

cu toate acestea în tot timpul micul local era plin cu frați și vizitatori în cât a fost nevoie să fie scoasă ușa din locul ei, spre a servi ca loc de adunare și sălița ce ținea de local.

A patra adunare a avut loc la Dărmănești Jud. Prahova. Acest județ este binecuvântat de Dumnezeu în măsură bogată. Aci dorința după adevărul Biblic domnește pretutindeni. La această adunare au venit cei mai mulți slujbași și vizitatori, am avut și un cor frumos, compus din elemente venite din mai multe Comunități din împrejurime.

A cincea adunare la Buzău.

Și în această localitate Bunul Dumnezeu își revarsă Spiritul cu ajutorul căruia noi oamenii mici, ducem mai departe cu succes tripla solie.

A șasea adunare la Moreni - Prahova.

Spațiosul și frumosul local a fost vizitat de multă lume în deosebi la adunările publice. Dumnezeu să ne ajute ca să ascultăm de această sfântă chemare de pregătire pentru veșnicie.

Secretarul Departamentelor,
I. Mihailof.

ANUNȚ.

De vânzare una mașină de tricotaj, în bună stare de funcționare No. 5/20, marca GROSSER. Adresa: *Ioana St. Nica, Comuna Tătăreștii de Jos, Jud. Telemanc.*

NECROLOG.

Sora *Constanța Udrescu*, membră a Comunității Turnu Severin și în etate de 27 ani, a fost chemată la odihnă de Domnul Hristos. Deși suferințele prin cari a trecut au fost grele, totuși nimic nu a făcut-o să uite pe iubitul ei Mântuitor în care își pusese toată încrederea cât fusese bine, și în care speră și acum pe patul morții. Prin cuvinte calde a îndemnat pe toți să se apropie mai mult de Isus Hristos și să-L cunoască cât de bun este. Apoi cu toată încrederea, și cu cântec pe buze, și-a predat sufletul în mâinile Aceluia care ne-a iubit, și care o va putea învia la învierea cea dintâi.

Constantin Trașcă.

Fratele *Ioan C. Gheorghe* în etate de 41 ani, din Comuna Bărcănești, Jud. Ialomița a adormit în Domnul pe ziua de 6 Mai, cu nădejdea de a învia la venirea lui Isus în mărire.

I. I. Gheorghisor.

Sora *Elena Burligă* membră a Comunității Piatra Neamț, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 8 Iunie, după o lungă suferință.

Cu ocazia înmormântării, mulți au luat cunoștință de fericita nădejde a creștinului, care este venirea Domnului Hristos, când și cei morți vor fi înviați spre a fi luați împreună cu cei vii la cer.

A. Mustafa.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.